

Frans staatsfonds voor tussenkomst en marktregeling

De heer Cavaillé, frans staatssekretaris voor verkeerswezen heeft de stichting van een staatsfonds voor tussenkomst in de markt en voor een aanpassing van de marktregeling medegedeeld. Dit gebeurde op de 30ste algemene vergadering van het Comité voor de Visserij. Dit fonds zal over eigen financiële middelen beschikken en van een Staatstussenkomst genieten. Het zal onder meer tussenkomen in de visafslag, in een marktregeling ten voordele van de reders en in het promoveren en stimuleren van het nationaal verbruik en van de uitvoer. Verder zal het fonds alle acties en maatregelen mogen treffen van nature om de bestaanszekerheid van de reders te benaastigen. De stichting van dit staatsfonds zal in ieder geval ten eerste ten nutte komen aan de visserij en zijn inspanningen coördineren met deze van de bestaande producentenorganisaties.

In dit verband wees de franse

GEMIDDELDE VISPRIJZEN IN DE DUITSE KLEINHANDEL

Ten titel van inlichting geven we de gemiddelde prijzen van de vis in de detailhandel in de eerste paar weken van juni. De prijzen werden te Berlijn opgenomen en ontleend aan het Hamburgse weekblad A.F.Z. Het gaat hier natuurlijk over gekuiste vis.

Schelvis	128 fr.
Kabe jauw	105 fr.
Filet rode poon	144 fr.
Filet blauwe leng	90 fr.
Filet van koolvis	76 fr.
Schol met kop	84 fr.
Maatjesharing	42 fr.
Steenschoel	54 fr.

ZOMERWEEKENDVERBOD VOOR VRACHTWAGENS OP DE DUITSE AUTOWEGEN Uitzonderingsmaatregelen voor viswagens

Zoals vorig jaar worden de autobanen in Duitsland binst de weekends verboden vanaf 21 juni tot 31 augustus. Deze maatregel werd terug toegepast om de banen die overvol zijn van vakantiegangers, op deze speciale dagen te ontlasten. Het verbod gaat ieder weekend in van zaterdagmorgen 7 uur tot zondagavond 22 uur. De betrokken vrachtwagens zijn deze met een totaal gewicht van 7,5 Ton, evenals vrachtwagens met aanhangers.

Voor het transport van bepaalde bederfelijke waar kan men echter een bijzondere toelating krijgen. Dit geldt in het bijzonder voor de vis.

We menen dat dergelijke maatregelen voor ontlasting van de autowegen, ook bij ons op sommige zomerhoogdagen wel hun nut zouden hebben.

staatssekretaris op het nut van één enkele producentenorganisatie die een nationale en kommunautaire erkenning zou bekomen en waarvan de beslissingen genomen in het kader van het nationaal en kommunautair verband, van toepassing zouden zijn op alle franse producenten, hetzij aangesloten en of niet.

We vragen ons echter af hoe al die Staatssteun in verband te brengen zal zijn met de E.E.G.-maatregelen waardoor niet aan discriminatie mag gedaan worden.

DE MOEILIKHEDEN IN DE VERRE VISSERIJ

Op dezelfde algemene vergadering van het frans nationaal Comité voor de Visserij deelde de staatssekretaris mede, dat de Staatstussenkomst voor de uitvoer van de eksport van diepgevroren filets van koolvis en kabeljauw dat in voege trad voor de duur van drie maand op 1 april 1975, verlengd werd voor een nieuwe duur van drie maand tot 30 september. Verder zal de tijdelijke hulp voor de stockage van deze diepvriesprodukten doorgetrokken worden.

Is dit ook geen vorm van discriminatie?

HET TONIJNPROBLEEM

Wat het frans tonijnprobleem betreft, bevestigde de heer Cavaillé, dat het verbod van invoer van tonijn in Frankrijk verlengd werd tot 1 oktober. De franse staatssekretaris moest echter toegeven dat, niettegenstaande zijn energieke aandringen te Brussel, bij de Raad van Ministers van de Gemeenschap, hij niet heeft kunnen bekomen dat het invoerverbod zich zou uitstrekken tot de ganse Gemeenschap. Hierdoor juist is het Italië mogelijk de franse markt te overstroom met tonijnkonserven aan lage prijs, daar dit land goedkopere japanse tonijn invoert. Wel zou de Kommissie te Brussel bereid zijn een voorstel te steunen om de richtprijs van de tonijn te verhogen. Eveneens zou de Gemeenschap bereid gevonden zijn voor een tijdelijke kommunautaire hulp voor de stockagekosten van de tonijn.

Wij zelf vragen ons af waarom men in de Ministerraad van de Gemeenschap niet kan beslissen tot het nemen van algemene maatregelen ten voordele van alle reders. Voor Frankrijk kan dit voor bepaalde vissoorten zijn, maar men kan het dan voor de andere landen doortrekken voor de eigen specifieke problemen. Men zou moeten kunnen overgaan tot het sluiten van de grenzen van alle landen van de Gemeenschap voor invoer uit derde landen en tot het promoveren van de uitvoer, ook al zou hiervoor een gemeenschapsfonds dienen gesticht te worden voor steun aan de uitvoer. Italië wil echter niet toegeven wat de tonijn betreft. Andere landen wensen slechts een oplossing voor hun eigen specifieke problemen en ten slotte wordt ieder land slachtoffer van hun eigen bekrompen visie en het najagen van het eng nationaal belang.

TOEKOMST VAN DE JACHTHAVENS AAN DE KUST

Vraag van de heer Van Inn :
Onlangs kregen we inzage van een brochure, opgemaakt door het departement, waarin de jachthavens van Nieuwpoort, Oostende, Blankenberge en Zeebrugge worden doorgelicht.

Het zal u nochtans bekend zijn dat er zich tussen de expansie van de jachthavens en de noden van de vissershavens te Zeebrugge tegenstellingen voordoen. Het moet dan ook opvallen dat bedoelde brochure besluit met de zinsmede «de jachthavens van Zeebrugge zal... gedurende de eerstvolgende jaren geen belangrijke wijzigingen ondergaan».

Tegelijk valt op dat, voor de verbetering van de toegankelijkheid van de jachthavens te Blankenberge, geen nieuwe initiatieven zijn voorzien.

Mogen we vernemen :

— wat Zeebrugge betreft : de propaganda voor de jachthaven betekenen moet dat definitief een rem wordt gezet op de expansie van de vissershavens (bouw van schutsluis en nieuwe kaaimuren);

— wat Blankenberge betreft : of de verbetering van diepgang in en voor de havengeul niet wordt voorzien?

ANTWOORD : Ik heb de eer het geachte lid als volgt in te lichten :

Vooreerst dient imperatief gesteld dat de havens zich in wel bepaalde aan hun ligging aangepaste activiteiten moeten specialiseren.

Het is ook geweten dat de jachtsport een hinder is niet alleen voor de visserscheepvaart maar ook en vooral voor een intens handelsverkeer te water.

In die optiek moet ik, wat de uitbouw van de haven van Zeebrugge betreft en afgezien van de moeilijkheden die de eigenlijke sluiswerken er veroorzaken, eraan herinneren dat een jachthaven aldaar niet van een doorslaggevend belang is. Er zal bijgevolg gestreefd worden om ter zake een «modus vivendi» te vinden. De vissershavens zal er op zijn maximum uitgebreid worden.

Aangaande de haven van Blankenberge liggen de perspectieven anders. Het is een uitgemaakt feit dat er aldaar kan gedacht worden aan een specialisatie in de jachtsport terwijl de zeevisserij er als bijkomstig wordt beschouwd. Het ligt dan ook in mijn bedoeling te voorzien in belangrijke nieuwe investeringen in het belang van de jachtsport, m.i.v. van een verbetering van de toegang.

De Noord-Oost Atlantische Konferentie voor bescherming van de visstapel

De eerstvolgende konferentie van de Noord-Oost Atlantische Raad voor de bescherming van de visstapel, zal in november gehouden worden te Madrid. Het is inderdaad zo, dat de konferentie die in Mei te Londen gehouden werd, geen praktisch resultaat gaf omdat sommige landen zich niet wisten te onderwerpen aan opgelegde vangstkota wat in het bijzonder de haringbescherming betreft. Het handelt zich hier over IJsland, Denemarken en Zweden, die de hun toegewezen hoeveelheid als onvoldoende beschouwden. We moeten wel toegeven dat de voorgestelde maatregelen te Londen uitzonderlijk drastisch waren. Aldus zou Denemarken van de jaarlijkse 210 miljoen kg op 69 miljoen kg terugvallen voor 18 maand ! Noorwegen zou van 100 miljoen kg terugvallen op 45 miljoen kg en IJsland van 30 miljoen kg op 19 miljoen kg.

Wat dit laatste land betreft, verwondert het ons wel dat het maatregelen ter bescherming van een bijzondere visstapel niet aanvaardt. Het is toch dit land dat om zelfde redenen van bescherming van de kabeljauwstand, eenzijdig zijn territoriale grenzen tot 50 mijl uitbreidde en aldus «manumilitari» drastische verminderde vangstkota aan de traditionele IJslandsvisserslanden oplegde.

Verder zijn het de Noorse landen die door hun industriële visserij, de visstand geweldig hebben benadeeld, want hoeveel vismeelfabriekjes zijn er al niet?

Hieruit volgt nogmaals voldoende dat nationale maatregelen overwegend genomen worden om de eigen belangenpolitiek te dienen en dit doorgaans niets gemeens heeft met algemene belangen van bescherming van de visstapel.

Wat de andere beslissingen van de Londense konferentie betreft met betrekking tot de bescherming van de haringstapels ten westen van Schotland en van het schollembestand in de Noordzee, werden deze in zekere zin wel aanvaard met ingang van het jaar 1976. Niettegenstaande het duidelijk is dat de tongenstand in de Noordzee ook aan beschermingsmaatregelen toe is, werden de vangstkotas op deze soort niet verminderd.

BILATERALE DUITSE - IJSLANDSE EN DUITSE - NOORSE BESPREKINGEN OP HET HOOGSTE VLAK

Uit Brussel konden we vernemen dat de duitse Bundeskanselier Helmut Schmidt zelf, ter gelegenheid van de Natokonferentie, gebruik gemaakt heeft om de President van de IJslandse Republiek te contacteren met een voorstel bilaterale besprekingen op te nemen met betrekking tot de visvangst rond IJsland. Ook met de Noorse Natogezagdrager nam de Duitse kanselier dergeijk contact op. Deze onderhandelingen zullen wel in het bijzonder betrekking hebben op de

principiële beslissing van de konferentie over het Zeerecht te Genève, waarbij de oeverstaten een zekere territorialeiteit zouden kunnen doen gelden over 200 mijl uit de kust. Als de hoogste gezagdrager in Duitsland zich aan de visserijproblemen van zijn land interesseert, dan is dit toch een teken aan de wand voor onze regeeringsinstanties.

Bij ons horen we van dat alles niets en zal men komen klagen, als het te laat is.